

Chương V BƯỚC THỨ TƯ VƯỜN TỐI CỦA CẢI: KIẾN THỨC ĐẶC BIỆT

Giáo dục - đó là hình tượng riêng của bạn do bạn tự tạo ra. Con người sẽ tự tìm kiếm những kiến thức mà anh ta cần thiết. Hãy theo một kế hoạch đơn giản - và bạn sẽ bắt đầu không phải từ con số không.

BƯỚC THỨ TƯ VƯỜN TỐI CỦA CẢI: KIẾN THỨC ĐẶC BIỆT

Có hai loại kiến thức: kiến thức cơ bản và kiến thức đặc biệt. Những kiến thức cơ bản, tức là kiến thức chung, dù cho có sâu sắc và đa dạng đến đâu đi nữa, cũng sẽ không cần cho bạn trong việc kiếm tiền. Các trường đại học tổng hợp lớn có gần như tất cả các loại kiến thức cơ bản mà nền văn minh nhân loại biết được. Thế mà đa số giáo sư không thuộc số những người giàu nhất trên thế giới. Họ chuyên môn giảng dạy kiến thức, nhưng không ai có thể khẳng định rằng họ chuyên về vấn đề sử dụng kiến thức.

Kiến thức không thể thu hút được tiền bạc chừng nào nó còn chưa được tổ chức một cách thông minh và chưa nhờ một kế hoạch hành động chi tiết để vươn tới mục tiêu nhất định - tích lũy tài sản. Sở dĩ phải nhắc đến điều đơn giản này là vì hàng triệu người vẫn tiếp tục tin vào điều sai lầm phổ biến, dường như ôkiến thức - là sức mạnh. Hoàn toàn sai! Kiến thức - chỉ là sức mạnh tiềm năng. Nó chỉ trở thành sức mạnh thực sự khi được xử lý thành kế hoạch hành động rõ ràng và hướng vào kết quả cuối cùng.

Khâu khiếm khuyết trong hệ thống giáo dục này thể hiện đặc biệt rõ khi các trường đào tạo khác nhau cố bằng mọi cách dạy cho sinh viên của mình tổ chức và sử dụng những kiến thức đã có.

Mọi người nhầm lẫn khi nghĩ rằng Henry Ford là một người thiếu học, vì ông rất ít thời gian ngồi trên ghế nhà trường. Những người nghĩ như vậy hoàn toàn không hiểu ý nghĩa chân chính của từ giáo dục. Nó xuất phát từ ôhình tượng, ôtạo thành, tức là phát triển khả năng và năng khiếu của con người, cho ta cơ sở để nói rằng con người là hình tượng, là đồng dạng của Thượng đế.

Người có giáo dục không nhất thiết phải nhồi nhét đầy các loại kiến thức, cơ bản và đặc biệt. Người có giáo dục - đó là người phát triển được khả năng trí tuệ của mình, người có thể tiếp thu tất cả những gì mình muốn, tất cả những gì mình thấy cần, và không xâm phạm quyền lợi của những người khác.

NHỮNG KẺ NGHÈO NÀN TINH THẦN NGỖ NGĂN

Trong thời gian chiến tranh thế giới thứ nhất, một tờ báo Chicago cho đăng trên trang nhất một bài báo gọi ngài Henry Ford là ôkẻ theo chủ nghĩa hòa bình dốt nát. Ngài Ford phản đối cách hành văn xúc phạm như vậy và